

Foretræde for Folketingets Erhvervsudvalg, torsdag den 11. marts 2021, kl. 13.45.

Jeg har den dybeste respekt for de mange bolde folketingets partier skal holde i luften, de mange virksomheder, personer samt selve sundheden der skal tages hensyn til, i disse svære tider, samtidig med den almindelige drift af vores dejlige lille land.

Derfor tillader jeg mig at henvende mig direkte til jer, fordi jeg mener det er vigtigt at I får nogle indspark her fra en af de mindre erhvervsvirksomheder, som har pandemiens sundhedsmæssige og derved også økonomiske konsekvenser meget tæt inde på kroppen.

Indledning: Vi driver en natklub, stiftet i 1996, og har derfor været tvangs nedlukket siden marts 2020 uden muligheder for omsætning.

Kan vi sælge gavekort til oplevelsespakker eller omlægge vores virksomheds drift og derved skabe omsætning?

Det vil jeg mene er en umulighed og ville være uetisk, da det er uvist hvornår vi åbner samt om vi åbner igen. Mange natklubber risikerer at gå konkurs inden vi kan åbne igen, så det vil være en stor risiko for en bruger at købe gavekort til en sådan virksomhed, så omsætning ved at sælge gavekort, mener jeg ikke er en mulighed for vores branche – desværre. At omlægge virksomhedens drift og tilrette den til den nuværende situation er ej heller en mulighed. Vores indretning af lokalerne er ikke lige til at ændre til en anden type forretning, uden en betydelig ombygning og derved investering. Hvem har midlerne til det lige nu. Få vil jeg mene.

Derfor findes følgende urimeligt.

1: Direktøren kan ikke modtage lønkompensation:

Jeg som direktør, kan firmaet ikke modtage lønkompensation til, da man ifølge reglerne skal have en ansat på arbejde for at drive virksomheden.

- Hvis jeg både var indehaver og direktør, så kunne virksomheden modtage kompensation til mig som selvstændig og så havde firmaet ikke en udgift til direktøren.
- Det forhold, at virksomheden har både en reel ejer/indehaver, som er min kone der også arbejder i virksomheden og derfor får løn i virksomheden og så mig som lønnet direktør, betyder ifølge reglernes teknikaliteter, at firmaet kun kan få kompensation til indehaveren og ikke direktøren?

Jeg som direktør er en ansat som alle andre på en natklub, i et firma. Denne skal søge om kompensation, søge om overtræk i banken pga. den langsomme sagsbehandling og derved langsomme udbetaling. Direktøren må lave det hele, alt det administrative arbejde når alle andre ansatte er sendt hjem, men der er jo stadigvæk ingen indtægt i virksomheden når den er tvangs nedlukket, så hvordan skal virksomheden kunne betale direktørens løn, det er jo en formue henover så lang en periode uden indtægter.

Derfor findes det fuldstændigt urimeligt at firmaet ikke kan få tildelt lønkompensation for direktørens lønudgift.

2: Kun kr. 23.000,- til indehaveren, ændres nu til at firmaet kan få op til kr. 33.000,- pr. måned.

Det er prisværdigt at man endelig hæver beløbsgrænsen for selvstændige fra de kr. 23.000,- til de. Kr. 33.000,- pr. måned. Men 2 ting i dette er dybt kritisabelt:

1: At man kun må udbetale kr. 23.000,- til den selvstændige for at firmaet kan modtage de ekstra kr. 10.000,-

Den selvstændige kan jo have private lån, bil og hus der koster mere og har derfor måtte trække flere penge ud en der er givet i tilskud, til sine private udgifter. For nu at få del i de kr. 10.000,- ekstra kompensation, så må den selvstændige ikke trække mere end de kr. 23.000,- ud.

Det giver jo ingen mening. Det kan godt være at det er for at styrke firmaets økonomi, men den selvstændige kan jo have sat sig i økonomiske forpligtelser før Coronaen startede og har anlagt sine private økonomiske forpligtelser ud fra en højere løn og har derfor ikke råd til kun at trække kr. 23.000,- ud.

Derfor er de kr. 10.000,- virkelig en styrkelse af virksomhedernes økonomi og måske netop fordi indehaveren har haft brug for den udbetaling de privat har været nødsaget til at trække ud.

Det virker uretfærdigt at indehaveren ikke kan trække det ud som denne har behov for, til at dække private udgifter og gør denne det, så straffes det i forvejen hårdt ramte firma, ved at gå glip af de ekstra kr. 10.000,-.

2: Når nu man har konstateret at det ikke er rimeligt at virksomhedsejeren skal kunne få mindre i kompensation end firmaet egne medarbejdere, så forstår jeg ikke at man ikke giver det med tilbagevirkende kraft fra nedlukningen startede i marts 2020 i stedet for først fra d. 9. december 2020. Det virker på ingen måde rimeligt og bør derfor ændres.

3: Firmaet er fastlåst til udhuling af egenkapitalen pga. delvis (10/25%) egenbetaling af medarbejdernes lønninger og kan ikke, ifølge gældende regler, afskedige disse uden at hele lønkomensationen skal tilbagebetales.

Ingen vidste fra starten af nedlukningen, hvor lang tid denne krise ville vare og derfor hvor lang tid vi skulle være nedlukket. Man forventede nok ikke det scenarie vi kigger tilbage på nu, fordi så havde de fleste af os nok handlet anderledes og opsagt samtlige medarbejdere.

Derfor var de fleste af os private erhvervsdrivende parate til at tage den økonomiske omkostning det ville blive, at holde på gode medarbejderne og derved i en kortere periode (første 3-4 måneder) dække den andel af lønudgifterne, som man vedtog vi selv skulle dække i forbindelse med lønkomensationen.

Men krisen varede jo ikke bare 3-4 måneder og vi var derfor ikke tvangs nedlukket blot i 3-4 måneder, som vi i første omgang havde tænkt ville være nok til at få Corona problemet løst.

Derfor finder vi det urimeligt, at vi i 12. (13. ved foretræde) måned, stadigvæk skal betale en andel af de ansattes lønudgift, uden på nogen måde at have mulighed for indtægt.

Med en betaling på 10 % af de timelønnedes lønudgifter og 25 % af funktionærernes lønudgifter, så giver måned for måned et stort underskud.

Disse % satser er dog højere hvis medarbejderne har en højere total månedsløn (inklusive pension og feriepenge) end totalt kr. 33.000,- for timelønnede og mere end kr. 40.000,- for funktionærerne. Hvis medarbejderne har det, så gør det tabet endnu højere end de angivne % satser.

Enhver kan jo sige sig selv, at med en fast stor udgift til løn, uden nogen indtægt betyder at egenkapitalen bliver udhulet.

Den kapital vi har haft opsparret som driftsmæssigt skulle sikre os igennem perioder med dårligt salg eller til investeringer som skulle sikre fremtidig omsætning, den bliver brugt op på ren overlevelse uden muligheder for indtægter.

Vi har brug for driftskapital, når vi forhåbentligt kan starte op igen. Den bruger vi p.t. på at overleve, den

bliver spist op af nuværende regler og i nogen virksomheder er man tvunget til at stifte gæld for at overleve og fastholde sine investeringer, bare for ikke at gå konkurs, mens man er tvangs nedlukket.

Da man tvangs nedlukkede så og sigte alle virksomheder i foråret, dvs. de første 3 måneder efter udbruddet, på nær fødevarerbutikkerne og få andre brancher, skulle vi alle udvise samfundssind og betale en andel af de udgifter som det krævede at fastholde medarbejderne i vores virksomheder, det fandtes helt rimeligt.

De fleste erhverv kunne så starte op igen allerede inden de 3 måneder var gået og de fleste andre kunne åbne lige efter, på nær os i nattelivet samt andre i oplevelses samt turistindustrien.

Men det er jo ikke rimeligt at vi tvangs nedlukkede virksomheder skulle / skal blive ved med at betale en andel af lønudgifterne efter de første 3-4 måneders nedlukning, hvor alle andre åbnede i større eller mindre grad.

Det er fuldstændigt urimeligt at vi på 12-13. måned stadigvæk er fastlåst i den økonomiske katastrofale situation vi er havnet i.

Ordet samfundssind kan ikke bruges overfor os længere, det skal nu bruges omvendt overfor os NU.

Derfor foreslår jeg, at man for rimelighedens skyld, dækker de fulde lønudgifter fra og med juli måned 2020 og frem til man igen kan / må holde åbent, forhåbentligt i løbet af sommeren eller efteråret 2021.

Alt andet er på ingen måde rimeligt.

Det vil være et stort samfundsproblem, hvis vi går konkurs kort efter vi åbner igen, fordi vi er så tynget af gæld eller ingen driftskapital har. Det vil nemlig betyde at alle de forudgående kompensationsbetalinger til firmaerne er spildt og derudover vil medarbejderne, man har forsøgt at holde hånden under, stå uden arbejde, så hele redningsarbejdet vil derved være spildt.

Coronaen er et samfundsproblem. Det gælder både sundhedsmæssigt, hvor vi skal passe på hinanden og stå sammen for at bekæmpe den. Men det gælder også økonomisk.

I Danmark lever ud fra nogle værdier om ret og retfærdighed overfor alle.

Derfor bør man holde hånden under alle virksomheder og alle privatansatte, så de er stillet på samme måde som da krisen startede. Det koster mange penge, men når krisen er overstået, så må vi gøre regningen op og så skal vi alle være med til at betale vores andel af det som det har kostet, ud fra de betalingsmodeller vi har i vores samfund. Måske skal skatten hæves en smule over hele linjen, afgifter tilrettes hvis det bliver nødvendigt.

Det er urimeligt at vi små og mellemstore virksomheder skal bruges hele vores egenkapital eller stifte gæld for at fastholde vores investeringer og medarbejdere.

Først forsvinder vores opsparede midler eller vi tvinges til at stifte gæld og derefter skal vi så også betale ligeligt med alle andre i samfundet, for de udgifter som Coronaen har kostet staten, det føler jeg dybt urimeligt.

Ændre I ikke reglerne og stopper den nævnte urimelighed, så er I ved at opbygge en kæmpe boble. Når den springer, så går det helt galt som vi så det i 2008-2009 med store økonomiske konsekvenser for alle.

Jeg håber at erhvervsudvalget forstår mine argumenter for, at der bør ske ændringer i de nuværende regler. Ændringer bør naturligvis blive med tilbagevirkende kraft helt tilbage fra og med juli 2020.

Jeg ser frem til at foretræde for Erhvervsudvalget.

Med venlig hilsen
Dennis Skaarup
Direktør
A.L.E.X. 96 ApS.